

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklēsiastikē Istoria

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

VI. Quomodo Synodum Nicaeae fieri jussit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

qui ad hæc bona perficienda idoneus A
dei minister esse videretur. Qui postea-
quam hæc quæ modo dixi auditione ac-
cepit, & literis quas ad Alexandrinos
miserat nihil se profecisse cognovit :
mentis suæ solertiam ipse excitans; no-
vum sibi bellum adversus invisibilem
hostem Ecclesiæ statum perturbantem,
conficiendum esse dixit.

Φαίνετο Κωνσταντῖνος ἐπειδὴ τὴν τέλην
θέντων διέγνω αἰκόνην, τότε καὶ πεμφθεὶς
τῷ γράμματοις καὶ τὴν Αλεξανδρειανήν
κλινέωρα, τότε αὐτὸς ἐσεπειδὴν διάσασα
κινήτας, ἀλλοντυτονὶ καλαγωνεῖσθαι
τὸν καὶ τὴν ταράπονον τὴν ἐκκλησίαν
νέες ἔχειρα πόλεμον.

CAPUT VI.

Quomodo Synodum Nicaeae fieri jussit.

Mox velut divinam quandam pha-
langem adversus eum instruens,
generalem Synodum convocavit; ho-
norificis literis Episcopos undique invitans,
ut quantoceius adessent. Nec verò
simplex ac nuda erat iussio: sed præterea
multum ad hoc opus contulit Impera-
toris benignitas. Qui alii quidem cur-
sus publici copiam præbuit: aliis verò
jumentorum usum abundè subministra-
vit. Quinetiam sedes huic Synodo con-
venientissima assignata est, urbs quæ à
victoria nomen haber Nicaea, in Bithy-
nia sita. Perlatō igitur in omnes provin-
cias Imperatoris præcepto, statim cun-
cti velut ex transenna emisi, summa-
cum alacritate advolarunt. Alliebat
scilicet eos spes bonorum, & præsentis
pacis opportunitas; novi denique mira-
culi, tanti nimirum Imperatoris specta-
culum. Posteaquam in utrum convenere,
Dei opus esse id quod gerebatur apparuit. Nam qui non modo animis, ve-
rū etiam coporibus & regionibus ac
locis & provinciis longissimè inter se
dissidi erant, tunc in unum congregati
cernebantur: & velut maximam quan-
dam sacerdotum coronam ex pulcher-
rimis floribus contextam, una cunctos
civitas capiebat.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 5.

Οποιος σωμάτον εἶ νίκαια φρέσκον προτίθεται,

Eis ὥστε πλησιατεύων αὐτῷ Θεού
ταῦτα, σωμόδον οἰκεμένῳ σωμα-
τεῖ πενθεῖσιν αἴτανταχόθεν τὰς Επικα-
γράμμασι πυρίκοις περγαλάμεις. οὐ
δὲ ἀπλεύντο Πάταγμα. σωματεῖον
πράξιτο βασιλέως νεῦμα. οἷς μὲν οὖσαι
δημοσίαις παρέχον θρόνους. οἷς δὲ ναυτοφό-
ύπηρεσιας αἴθριόνες ωρεύοντες καὶ πόλιμετρα
πυτατῆς σωμάδων, νίκης ἐπώνυμον. οὐ πο-
θυνῶν ἔθνος, ή Νίκαια. οὓς διανέφοιτα-
ταχτὸν τούτου γελμα, οἵα τοι θεοὶ πολ-
οὶ πάντες ἔθεον σωματεῖον πρεδονίδεις
αὐτὸς ἀγαθῶν ἐπτίς, η τε τῆς εἰρήνης με-
σία, τε τῆς ξένιας θαύματος τῆς τε τοῦτο
βασιλέως ὄψεως ή Θέα. ἐπειδὴ οὐαπτι-
θονοι πάντες, ἔχοντες καὶ θεοτι-
ρωτάτω διεσώτες αἱλίνιλων, οὐδὲ σωκητοί
καὶ μίστας πάντας τούτους οὐδέποτε πόλις, οὐδὲ
μέγιστον ιερέων σέφανον, οὐδὲ οὐδείς αὐτοῖς
καὶ πεποικιλμένον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 7.

Πατεῖ σικυμινῆς σωμάτου, εἰς τὸν πάταγον θεοτι-
ρωταν Επικεποντο.

Enīm ex omnibus Ecclesiis quæ
universam Europam, Africam at-
que Asiam impleverant, ii qui inter
Dei ministros principem locum obti-
nebant, simul convenere. Unāque
ædes sacra velut Dei nutu dilatata, Sy-
ros simul & Cilicas, Phœnices & A-
rabes & Palæstinos, Ægyptios præ-
terea, Thebæos ac Libyas, alioisque
ex Mesopotamia advenientes, ambitu
suo complexa est. Quidam etiam ex
Perside Episcopus Synodo interfuit:

Tὸν γεννὸν ἐκκλησιῶν αἴταντο, αἴτιον
πρῶπην αἴταντο, Λιβύην τε Καίναν
ἐπιλέγοντες, οὐδὲ σωματοτάγη Θεού λατερη-
τὰ αἰκενατα. εἰς τὸ οἶκον εὐκήσεος, οἴστε οι
Θεού πλανημένοις, ένδον ἔχωντες τοῦτο
Σύρες ἄμα Κίλικας, Φοινίκης τε Καίνας
εἰς τὸ Παλαιστίνης Καὶ τὸ τοιούτοις Αιγαίον
Θηραϊκής, Λιβύας. τὰς τ' ἐπι μέσους τοῦ πο-
ταμοῦ ὄρμωμένες· καὶ τὸ Πέρσην